

20 Αυγούστου 2015

Όσιος Σάββας Σταυροβουνιώτης († 1985)- Κεραυνός κτύπησε το μαξιλάρι του

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Κεραυνός χτύπησε το μαξιλάρι του

Χειμώνας καιρός, με τ' αστραπόβροντα και τ' αστροπελέκια να βαρούν σαν κανόνια και να δημιουργούν εικόνες κοσμοχαλασιάς, γύρω από το θεοφύλακτο Σταυροβούνι. Καταμεσήμερα, ακριβώς δώδεκα ή ώρα και ο Πατήρ Σάββας βρισκόταν ξαπλωμένος στο κελί του, για ολιγόωρη ανάπαυση. Ο ύπνος τον είχε κιάλας αποπάρει, όταν χτύπησε την πόρτα τού κελιού ή μητέρα του. Μόλις σηκώθηκε να της ανοίξει, ένα αστροπελέκι έπεσε πάνω στο μαξιλάρι τού κρεβατιού του, μετατρέποντάς το, κυριολεκτικά σε κάρβουνο. Ο Παντεπόπτης των

πάντων, «ὅ τα πάντα ορών» - «ορατῶν τε πάντων» - και τίποτε δεν λανθάνει της προσοχῆς Του, πού επιβλέπει και προστατεύει την «Ἄμπελον ἦν ἐφύτεψεν ἡ δεξιὰ Του», ἔστειλε τη μάνα τού Ὁσίου, ως φύλακα ἀγγελό του, για να τον γλιτώσει ἀπό βέβαιο θάνατο. Ὁ Δημιουργός τού Κόσμου ἠθελε να σώσει τον αθῶο Γέροντα, πού προοριζόταν για ἐπιτέλεση πλούσιου αγαθοῦ ἔργου, γι' αὐτό και ευδόκησε να ἐπιζήσει. Μόνον ὁ Κύριος γνωρίζει, πότε μια ψυχή εἶναι ἔτοιμη για ἀναχώρηση ἀπό την προσωρινή ματαιότητα στη μόνιμη αἰωνιότητα.

Πέσιμο σε κακοτοπιές

Ἀρκετές φορές, κατά προσωπική του μαρτυρία, ἐνώ κουβαλοῦσε στη ράχη του φορτίο με καυσόξυλα, ἀνεβαίνοντας την ἀπότομη βουνοπλαγιά της Μονῆς Μαυροβουνίου, γλιστροῦσε σε λασπωμένα μονοπάτια και κατρακυλοῦσε ἀπό κακοστρατιές. Με τη βοήθεια τού Παντελεήμονος Θεοῦ και τις ευχές τού Γέροντά του, ποτέ δεν ἔπαθε κάποια ζημιά. Πάντοτε εἶχε τον Γέροντά του πλάι στον Θεό. Ὅτι γινόταν δεν προερχόταν ἀπό τις δυνάμεις του, ἀλλά ἀπό το θέλημα τού Θεοῦ και τού Γέροντά του, γι' αὐτό και το περνούσε καρτερικά, σύμφωνα και με το πνεῦμα των ἀσκητικῶν παραγγελημάτων τού Ἀββά Ἰσαάκ τού Σύρου: «Ἄς περιφρονήσωμεν ὅλαις δυνάμεσι το ἡμέτερον σῶμα, και ἄς ἀφιερῶσωμεν την ψυχήν ἡμῶν εις τον Θεόν, και οὕτως ἄς εἰσέλθωμεν εν τῷ ονόματι τού Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εις τον ἀγῶνα των πειρασμῶν».

Χτυπημένος ἀπό υδρωπικία

Ἄλλη φορά ἀρρώστησε βαριά ἀπό υδρωπικία, και στο νοσοκομεῖο πού μεταφέρθηκε, οι γιατροί ἀποφάσισαν να τον χειρουργήσουν. Ὁ Γέροντας, δακρύβρεχτος, παρακαλοῦσε την Παναγία να τον θεραπεύσει. Ἐναπέθεσε ὅλες τις ἐλπίδες του στην πρόνοια τού Θεοῦ και την Προστασία των Χριστιανῶν. Ἡ ἀπάντηση της Θεοτόκου στην ἐπίκληση Της, ἦταν ἀμεση, φιλόνηθη και θαυματουργική. Μια μέρα, ἐκεῖ στο νοσοκομεῖο, εἶδε ἐνύπνια τη Μητέρα τού Θεοῦ ντυμένη κατάλευκα, να τον πλησιάζει και να τον παρηγορεῖ: «Θα γίνεις καλά, μή λυπάσαι». Την ἐπόμενη μέρα, μετὰ την ἰατρική ἐξέταση, οι γιατροί ἐμειναν ἐκπληκτοι. Ὅλο το υγρό πού εἶχε μαζευτεῖ στο σῶμα τού Γέροντα, ἐξαφανίστηκε. Ἡ Παναγία τον περιζῶνε με την Ἀγία Ζώνη Της και τον περιέσκεπε με την Ἀγία Σκέπη Της. «Διό ευδοκῶ εν ἀσθενείαις, εν ὕβρεσιν, εν ἀνάγκαις, εν διωγμοῖς, εν στενοχωρίαις υπέρ Χριστον ὅταν γάρ ασθενῶ τότε δυνατός εἰμι». Ἐνας ἀπό τούς γιατρούς της θεραπευτικῆς ομάδας πού τον ἐξέτασαν, ρώτησε τον Γέροντα: - Μα τί εἶσαι σύ τέλος πάντων;

Ὁ φιλάγιος ἱερομόναχος, ἀπάντησε:

- Εἶμαι γιατρός των ψυχῶν

Οι γιατροί πιστεύοντας ὅτι ἀνάμεσα τους βρισκόταν ἕνας ἅγιος ἄνθρωπος, τού

ζήτησαν να εξομολογηθούν και να κάνει Παράκληση. Από τις αρρώστιες και τις δοκιμασίες, κανένας δεν βγαίνει ζημιωμένος, έκτος από τον γογγυστό και βλάσφημο. Η υπομονή τού άρρωστου και η ευχαριστία του προς τον Θεό, λαμπρύνουν την ψυχή του. Δυστυχώς, όμως, πολλών ασθενών πού βρίσκονται σε αδυναμία, έρχεται ό σπορέας της κακίας και τούς ενσπείρει λογισμούς κακούς, γογγυστικούς κατά τού Κυρίου, πού επέτρεψε τη δοκιμασία και την ασθένεια.

Βαριά αρρώστια τον καθήλωσε στο κρεβάτι

Την περίοδο πού βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα αρρώστησε βαριά. Καθηλωμένος στο κρεβάτι τού πόνου, επιστράτευσε τον γιατρό της εμπιστοσύνης του- τη δυνατή και ολόθερμη προσευχή του. Κάθε βράδυ εμφανιζόταν δίπλα του ένας άγνωστος επισκέπτης, λες και παρακολουθούσε την κατάσταση της υγείας του. Απορημένος ό Γέροντας, σε μια επίσκεψη του, τον ρώτησε:

- Ποιος είσαι;

- Ό Άγιος Χαράλαμπος είμαι. Θα γίνεις καλά και σύντομα θα λειτουργήσεις.

Ό Γέροντας ήταν από τους μοναχούς που αξιώθηκε της Χάριτος τού παναγίου Πνεύματος, να ακούει τη φωνή των Αγίων. Ό Άγιος, τον όποιο έγδαραν ζωντανό οι αντιμαχόμενοι την πίστη τού Κυρίου, τού έστειλε τη βοήθειά του, από την άορατη πλάση. Ό Πατήρ Σάββας θεραπεύτηκε και άρχισε ξανά τις Θείες Λειτουργίες. Όσοι γνώριζαν την περίπτωση και είχαν δει τον ασθενή στο στρώμα, έμειναν έκπληκτοι από την ταχεία αποθεραπεία του, βεβαιώνοντας πώς επρόκειτο περί θαύματος. «Αυτή ή ασθένεια ουκ εστί προς θάνατον, άλλ' υπέρ τής δόξης τον Θεού, ίνα δοξασθη ό υιός τον Θεού δι' αυτής». 'Με τις παρακλήσεις του, οι Άγιοι έρχονταν αρωγοί στα χρονίζοντα προβλήματα των ανθρώπων πόσο μάλλον στον ίδιο;

Ό καλοκάγαθος Γέροντας δεν λύγιζε στις αρρώστιες και τούς πειρασμούς και ούτε παρακάλεσε ποτέ τον Ζωοδότη Θεό, να τον απαλλάξει από τέτοια δεινά, παρά μόνο, τον παρακαλούσε να τον δυναμώνει, ώστε να τα ξεπερνά. Ήθελε να έχει τις πλάτες του γερές, για να βαστάζουν τον Σταυρό πού εθελούσια κουβαλούσε. Αληθινά, οι γνήσιοι χριστιανοί είναι οι μόνοι ανάμεσα στους αθλητές, πού όσους τραυματισμούς και αν υποστούν στη διάρκεια τού αγώνα τους, είτε αυτοί προέλθουν από χτυπήματα είτε από αρρώστιες, ποτέ δεν εγκαταλείπουν το αγωνιστικό στάδιο. Πότε αποθεραπευόμενοι, με τη βοήθεια της «Ιατρού των Ασθενούντων» Μεγαλόχαρης Παναγίας και πότε κουβαλώντας σε όλη τη διαδρομή τα τραύματά τους, συνεχίζουν απτόητοι ν' αγωνίζονται, μέχρι να φτάσουν στο πολυπόθητο τέρμα της Βασιλείας των Ουρανών, όπου θα τούς επιδεχθεί με ανοιχτές αγκάλες, ό Βασιλέας των όλων, Δεσπότης Χριστός.

Ληστής με μαχαίρι στον δρόμο του

Από έναν μεγάλο ανθρώπινο πειρασμό πού караδοκούσε στον δρόμο, περιμένοντας

το οποιοδήποτε θύμα του, ό Γέροντας κινδύνεψε να χάσει τη ζωή του. Πορευόταν από την άγια πόλη των Ιεροσολύμων, είτε πεζός είτε με κάποιο ζώο, προς τη Μονή τού Αγίου Γεωργίου Χοζεβά. Ξαφνικά, εμφανίστηκε μπροστά του, με φανερά απειλητικές διαθέσεις,

ένας βεδουίνος μουσουλμάνος, πού κρατούσε στο χέρι του σπαθί. «Επί τω Θεώ ήλπισα, ον φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι άνθρωπος».

- Έλα, Παναγία μου, φθάσε ή χάρη Σον φώναξε ό Γέροντας.

Όπως είπε ό Άββάς Ποιμήν, ή μοναχική ιδιότητα στους πειρασμούς φαίνεται.

«Το σημείον τον μοναχού εν τοις πειρασμοίς φαίνεται». Στην προσπάθειά του να καταπραύνει την επιθετικότητα τού άγνωστου σπαθοφόρου, τού είπε χαμογελαστά:

- Πάρε παιδί μου, αυτό το ψωμί να το φάεις.

Τού έδωσε τον άρτο πού είχε μαζί του και αμέσως ό νεαρός αποτραβήχτηκε, απολογούμενους με ηρεμία στον παπά- Σάββα:

- Πεινούμε άββά, πεινούμε.

-Έλα αύριο και θα σου δώσω χρήματα, απάντησε όλος πραότητα και καλοσύνη ό Γέροντας.*

Ή άγρια μορφή πού είχε ό βεδουίνος ήταν αποτέλεσμα της πείνας του, ενώ ή επιθετικότητα πού παρουσίασε, αποτέλεσμα της πνευματικής του φτώχειας. Ό παπά-Σάββας, ως έμπειρος καρδιογνώστης, μόλις αντιλήφτηκε τις άγριες διαθέσεις πού έζωναν τον επίδοξο ληστή, έκανε τη διάγνωση του και τού έδωσε τις πρώτες βοήθειες. Φαγητό και ηρεμία. Αυτά τού

χρειάζονταν εκείνη τη στιγμή, τίποτε περισσότερο. Ό Γέρον Σάββας καθοδηγείτο από τον Χριστό πού κατοικούσε μέσα του, γι' αυτό στην ώρα έδινε τις κατάλληλες λύσεις. «Χωρίς εμού ου δυνασθε ποιείν ουδέν».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ο ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΣΑΒΒΑΣ ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ. ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΥΠΡΟΣ 2014.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr